

[Glistrup]

mer hvert evig eneste folketingsmedlem ud for, at noget ikke fungerer så praktisk og hensigtsmæssigt, som det kunne, blot fordi bestemmelser i forretningsordenen ikke er gennemtænkte eller er utidssvarende, er uklare, er fortolkede på en måde, som fører til, at arbejdet herinde ikke kan afvikles på ordentlig måde.

Derfor er fremskridtspartiet glad for, at man nu kommer i gang med at se at få ændret og ryddet op i den forretningsorden. Vi kan bare tage et eksempel blandt tusinde: denne første behandling, hvor man skal have 10-11 mennesker op på talerstolen, der hver skal tale i fem minutter i spredt fægtning om afstemningsmekanismer og udvalgssammensætninger og formandens beføjelser og taletider, og hvad der nu ellers kan være tale om, i stedet for, at et emne af denne karakter – selvfølgelig mere naturligt – blev førstebehandlet ved, at vi sad rundt om et bord, eventuelt tog nogle af folketingsjournalisterne med eller andre, som har indsigt i arbejdet, og så diskuterede emnekredsen hver for sig og i fuld offentlighed i stedet for at få disse debatter ind, som slet ikke passer til en emnekreds af den art, som der her er tale om. Det er aldeles umuligt på 5 minutter at få ført en saglig debat om de spørgsmål, der her er rejst.

Nu er vi i fremskridtspartiet dem, der i og for sig står på det mest solide fundament ved den debat, for vi kan bare henvise til, at vi i maj 1978 i det betækningsbidrag, der blev afgivet dengang – den 11. maj, så vidt jeg husker – både gav en udførlig redegørelse for vore hovedsynspunkter og i 94 grundigt begrundede ændringsforslag påpegede, på hvilke punkter bestemmelserne burde ændres. Det vil selvfølgelig være vort udgangspunkt for den forhandling i udvalg, som nu skal finde sted, og som forhåbentlig denne gang bliver tilrettelagt således, at vi kan komme til at afgive betænkning i en nogenlunde død periode af folketingsarbejdet, så betænkningen kan komme ud til drøftelse i grupperne i god tid, før anden og sidste behandling finder sted, for der er jo her ikke så meget tale om partipolitiske forskelle som om, at de enkelte medlemmer konstruktivt kan være med til at sørge for, at det denne gang lykkes at ændre forretningsordenen i den retning, som absolut må være påkrævet.

Men man kan ikke sige, at det foreliggende forslag ligefrem er det bedst egnede grundlag for at få gennemført fornuftige ændringer. Det er i meget vidt omfang præget af den deroute, som folketinget har været ude for i den nuværende folketingsformands tid.

For at citere en af hans mange herostratiteter må vi, der kan vor historie, konkludere, at hovedlinjen i dette forslag er, at man helst vil reducere det danske folketing til noget i retning af den øverste sovjet, at man altså vil besvære forholdene for den opposition, der er i folketinget til de 7 herinde værende socialdemokratier, ved at den skal kunne undertrykkes på alle leder og kanter, ved at spørgetiden begrænses, ved at forespørgselstalerne skal være kortere, ved at formanden gennem sin ledelse kan begrænse adgangen til, at enhver kan få lov til at udfolde sig ud fra sine synsvinkler.

Ja, man går endda i den henseende så umådelig vidt, at man stiller et forslag i § 1, nr. 7, som formanden, hr. K. B. Andersen, burde have afvist over for forslagsstilleren, hr. K. B. Andersen, som værende aldeles grundlovsstridigt. Nu vil man ikke blot til at censurere folk i de ydre rammer, nu vil man også censurere oppositionen ved at bestemme, hvordan den skal skrive sine lovforslag, hvordan den skal udforme sine tanker. Det er direkte i strid med grundlovens klare regel om, at enhver, der er valgt til folketinget, selvfølgelig har adgang til selv at bestemme, hvordan vedkommende vil udforme sine lovforslag, og ikke skal affinde sig med, at hverken en formand, et flertal, et folketingssekretariat eller nogen som helst andre omredigerer, hvordan den pågældende mener at forslag om reformer i Danmark gennem ændringer i lovgivningen skal udformes. Der har man altså svigtet fra præsidiets side ved at undlade at afvise den bestemmelse, som er så ganske klart og aldeles grundlovsstridigt.

Det lover ikke godt for de forhandlinger, vi skal i gang med, men jeg kan love, at fremskridtspartiet nu som altid vil gå ind i forhandlingerne udelukkende båret af en saglig hensyntagen til folkestyret og til, at dette folketing kan komme til at fungere fornuftigt. Men det er altså en forudsætning også for dem, der ligger uden for gammel-tænkerrammerne, som præger både dette folketingsarbejde til hverdag og det foreliggen-